

Sygn. akt VI Ka 58/24

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2024 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Robert Bednarczyk

Protokolant Monika Mazur

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze Artura Idziego

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2024 r.

sprawy S. J. ur. (...) w J.

s. B., E. z domu D.

oskarżonego z art. 178a § 1 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 14 grudnia 2023 r. sygn. akt II K 1278/23

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego S. J. w punkcie II części rozstrzygającej w ten sposób, że na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeka wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 58/24	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:			

1. CZEŚĆ WSTĘPNA	
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji	
Wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 14 grudnia 2023 r.w sprawie sygn. akt II K 1278/23	
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	

# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów			
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			

Lp.	Zarzut		
	<p>błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść wyroku, a polegający na przyjęciu przez Sąd I Instancji błędnego ustalenia, że czyn zarzucany oskarżonemu zawierają nieznaczny stopień winy i społecznej szkodliwość czynów co spowodowało, że Sąd niezasadnie, na podstawie art. 66 § 1 kk oraz art. 67 § 1 kk warunkowo umorzył postępowanie karne wobec S. J. na okres 2 lat próby, za czyn z art. 178 a § 1 kk, orzekł zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, które wymagają prawa jazdy kat. B na okres 2 lat, choć prawidłowa analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

wykazuje, że oskarżony kierował samochodem osobowym w godzinach rannych około 6.50 w dniu 15 sierpnia 2023 i jechał z miejsca zamieszkania tj. z P. do pracy w J. drogą publiczną o dużym natężeniu ruchu i do miejsca pracy miał pokonać znaczną odległość, zawartość środków odurzających w organizmie podejrzanego przekroczyła 0,5 promila i wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178 a § 1 kk w ocenie skarżącego nie zachodzą wobec oskarżonego żadne przesłanki uzasadniające warunkowe umorzenie postępowania karnego w zakresie zarzucanego mu czynu a nadto obowiązki nałożone na oskarżonego w ramach warunkowego

	<p>umorzenia postępowania karnego są rażąco łagodne i nie zawierają świadczenia na FPiPP przewidzianego w art. 39 pkt. 7 kpk.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zawarty w apelacji oskarżyciela publicznego zarzut nie jest zasadny. Już na wstępie podnieść należy, ze wbrew redakcji tego zarzutu Sąd Rejonowy nie ocenił ani stopnia społecznej szkodliwości popelnionego przez oskarżonego czynu, ani też stopnia winy sprawcy jako nieznaczny. Zagadnienie to niejednokrotnie było przedmiotem rozważań w publikacjach i judykatakach a</p>			

zbieżne w tym zakresie stanowiska sprowadzają się do konstatacji, że określenie "nie jest znaczny" nie ma tego samego znaczenia, co termin "nieznaczny", obejmując swoim zakresem także wypadki o "średnim" stopniu społecznej szkodliwości (zob. wyrok SA w Krakowie z dnia 30 marca 2005 r., II AKa 50/05, KZS 2005, z. 5, poz. 33, Wróbel Włodzimierz (red.), Zoll Andrzej (red.), Kodeks karny. Część ogólna. Tom I. Część II. Komentarz do art. 53-116, wyd. V, WK 2016 - komentarz, stan prawny: 1 sierpnia 2016 r.). W pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd I instancji uznał, że tak społeczna szkodliwość inkryminowanego czynu, jak i stopień winy S. J. kształtują się na poziomie "nieznaczny".

a zatem
wyższym, aniżeli
nieznacznym, lecz
niższym od
znacznego.
Stanowisko
swoje Sąd ten w
sposób
komplementarny
uzasadnił, zaś
przedstawione w
tej materii
wywody Sąd
Odwoławczy
aprobuje i
podziela. W
apelacji
wyeksponowane
zostało, że
oskarżony
przebył
odległość około
10 km a zarazem
nie są prawdziwe
jego twierdzenia
dotyczące czasu
spożycia
narkotyku. Obie
te okoliczności
odpowiadają
prawdzie, bo
pierwszej z nich
oskarżony nie
negował, druga
zaś istotnie
wprost wynika
z wiarygodnej
opinii biegłego.
Jednocześnie
apelująca
zupełnie
pominęła te
okoliczności o
charakterze
łagodzącym,
jakie nie uszły
uwadze Sądu
Rejonowego.
Mowa tu o
fakcie braku

stworzenia przez
oskarżonego
dodatkowego
zagrożenia dla
bezpieczeństwa
w ruchu
drogowym
spowodowanym
czy to dłuższą
jazdą, czy też
wadliwą
techniką
prowadzenia
przezeń
samochodu,
poniżej
przeciętnym
stężeniem
narkotyku w
organizmie S. J.,
jego uprzedniej
niekaralności i
braku oznak
zaawansowanej
demoralizacji.
Trudno dociec,
czy oskarżyciel
publiczny
kwestionuje fakt
wykonywania
przez
oskarżonego
pracy
zarobkowej, bo
uzasadnienie
apelacji jest
w tej materii
niespójne. W
ocenie Sądu
okoliczność ta
jest jednak
dowiedziona
zgodnie ze
stanowiskiem
oskarżonego.
Skoro bowiem
w jurysdykcyjnej
fazie
postępowania
przeprowadzony

został dowód
z opinii o
oskarżonym z
miejsca pracy
przy
jednoczesnym
braku w tym
zakresie
inicjatywy
dowodowej
prokuratora, to
nie budzi
wątpliwości to,
że S. J. w dacie
popelnienia
zarzucanego mu
czynu prace
taką wykonywał.
Zawarte w art.
115 § 2 k.k.
determinanty
stopnia
społecznej
szkodliwości
dokonanego
czynu w postaci
charakteru
naruszonego
dobra prawnego
(nie miał on
bowiem
charakteru
szczególnie
natężonego),
rozmiaru szkody
(jaka miejsca nie
miała), sposobu
popelnienia
czynu (o czym
mowa wyżej)
i incydentalnej
okoliczności jego
popelnienia
czynu, z
uwzględnieniem
pozostałych
elementów,
wymienionych
we wskazanym
przepisie, o

jakich mowa
częściowo w
apelacji
uzasadniają
dokonaną przez
Sąd Rejonowy
ocenę w
powyższym
zakresie. S. J.
jest przy tym
sprawcą
niezdemoralizowanym,
skoro
wykonywał on
stałą pracę
zarobkową,
karany
dotychczas nie
był a w
miejscu pracy
posiadał bardzo
dobrą opinię.
Przyznając się
do popełnienia
zarzucanego mu
czynu wyraził on
czynna skruchę
i przedstawił
zdecydowanie
negatywny
stosunek do
tegoż czynu, co
sprawia, że i
oceniony przez
Sąd I instancji
jego stopień
winy zasługuje
na aprobatę.
Brak jest przy
tym
argumentów,
uzasadniających
powinność
orzeczenia
wobec niego
postulowanego
w apelacji
świadczenia
pieniężnego.
Zakres jego

orzekania z
punktu widzenia
instytucji
warunkowego
umorzenia
określony został
w art. 43a
k.k., przy czym
orzeczenie takie
jest
fakultatywne
(por. Giezek
Jacek (red.),
Kodeks karny.
Część ogólna.
Komentarz WKP
2021 -
komentarz, stan
prawny: 1
stycznia 2021 r.).
Argumentacja
taka w ogóle
nie została w
apelacji
podniesiona,
poza
ogólnikowym
stwierdzeniem o
potrzebie
ukształtowania
dolegliwości
finansowej.
Nawet ów ogólny
argument nie
jest trafny, bo
wobec
orzeczenia
zakazu
prowadzenia
pojazdów
mechanicznych
oskarżony nie
będzie mógł
wykonywać
dotychczasowej
pracy
zarobkowej a do
tego
zobligowany
został do

<p>poniesienia kosztów sądowych. W tej sytuacji odczuje on realnie także i finansową dolegliwość, związaną z popełnieniem przedmiotowego czynu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie niniejszej sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania</p> <p>-w przypadku nie uwzględnienia tego wniosku i uznanie , że wobec oskarżonego zachodzą przesłanki warunkowego umorzenie postępowania karnego orzeczenie wobec oskarżonego na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt. 7 kk świadczenia pieniężnego na FPiPP w kwocie 5.000 zł.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Podniesiony w apelacji zarzut nie okazał się zasadny a co za tym idzie również zawarte w niej, korelujące z zarzutem wnioski zasadne nie są.</p>	
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	

0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1	Zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy w całości, z wyłączeniem zakresu orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Wyrok Sądu I instancji jest wolny od uchybień, opisanych w apelacji i nie zawiera on również uchybień, o jakich mowa w art. 439 kpk i art. 440 kpk..		
0.15.2.	Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany	
0.0.1	Zaskarżony wyrok został	

zmieniony w punkcie II części rozstrzygającej w ten sposób, że na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeczony został wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat

Zwiąże o powodach zmiany

Wyrok został zaskarżony na niekorzyść oskarżonego w zakresie winy. Zgodnie z art. 447 § 1 kpk, art. 434 § 1 kpk i art. 433 § 1 kpk możliwe jest w tej sytuacji wydanie orzeczenia na niekorzyść oskarżonego w zakresie orzeczonego środka karnego. Zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w sytuacji, w której postępowanie karne zostaje

warunkowo umorzone, pozostaje wprowadzić fakultatywny, skoro art. 67 § 3 in fine k.k. jest w zakresie orzekania tego środka karnego przepisem szczególnym w stosunku do art. 42 § 2 k.k. i wyłącza stosowanie tego ostatniego w zakresie przez siebie objętym, a więc przy warunkowym umorzeniu postępowania (por. post. SN z 29.01.2002 r., I KZP 33/01, OSNKW 2002/3-4, poz. 15, tak też wyrok SN z 8.01.2019 r., III KK 776/18), jednak w przedmiotowej sprawie środek ten nie tylko powinien być wymierzony, lecz w szerszym, niż uczynił to Sąd Rejonowy zakresie. Ograniczenie tego zakresu li tylko do kategorii B prawa jazdy oznacza bowiem przyzwolenie na prowadzenie

przez
oskarżonego
autobusów lub
samochodów
ciężarowych, co
nie może w
ocenie Sądu
mieć miejsca.
Oskarżony
swoim
zachowaniem
wykazał
bowiem, że
prowadzenie
przez niego
jakiegokolwiek
pojazdu
mechanicznego
w ruchu
lądowym
zagroza
bezpieczeństwu
w komunikacji,
skoro zagrożenie
takie już raz
stworzył.
Powinność
eliminacji owego
zagrożenia
powinna zatem
być pełna i
obejmować
swoim zakresem
wszystkie
pojazdy
mechaniczne w
ruchu lądowym,
co jak się wydaje
nie wymaga
szerszego
komentarza.
Spowodowało to
konieczność
zmiany
zaskarżonego
wyroku poprzez
rozszerzenie
orzeczonego
zakazu na
wszystkie

pojazdy mechaniczne w ruchu lądowym.			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy			

prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe powodach uchylenia	o	
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Apelacja prokuratora została uwzględniona w niewielkim zakresie. W tej sytuacji, zgodnie z unormowaniami,	

	zawartymi w art. 633 kpk i art. 636 § 2 kpk zasadne jest zwolnienie oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.
7. PODPIS	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel publiczny		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana